

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Holmens Kanal 20
1060 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2022 - 2652
31. august 2022

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. marts 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 222 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Beskæftigelsesudvalget.

Spørgsmål nr. 222:

”Vil ministeren oplyse, hvad det vil koste at forlænge perioden med ret til supplerende dagpenge, så den blev hhv. 1 år og 2 år”

Svar:

Reglerne om supplerende dagpenge balancerer to hensyn: På den ene side skal det kunne betale sig at tage småjob, og der er derfor mulighed for at kombinere beskæftigelse med supplerende dagpenge. På den anden side skal man ikke kunne indrette sig over længere perioder med deltidsarbejde suppleret med offentlig forsørgelse, da det i sidste ende er formålet, at man skal forsørge sig selv. Derfor er der i dag en tidsbegrænsning på supplerende dagpenge på 30 uger, som afholdes inden for en referenceperiode på 104 uger, dvs. to år.

Idet at der alene er spurgt til forlængelse af retten til supplerende dagpenge, er det forudsat at reglerne samt referenceperioden på to år for supplerende dagpenge er uændret. Det betyder, at de hhv. 52 og 104 uger stadig skal afholdes inden for en periode på to år. Hertil bemærkes det, at en lignende forlængelse af referenceperioden skønnes at medføre betragtelige merudgifter. Derudover vil det fortsat kræve seks måneder med minimum 146 timers beskæftigelse (fultidsforsikret) inden for en sammenhængende periode på 12 måneder for at genoptjene en ny ret til supplerende dagpenge. Det er som konsekvens heraf lagt til grund, at muligheden for forlængelse med op til 12 uger oveni de oprindelige 30 ugers ret til supplerende dagpenge vil blive overflødig ved en forlængelse af retten til supplerende dagpenge i hhv. 52 og 104 uger.

Det lægges til grund, at de økonomiske konsekvenser ved at forlænge retten til supplerende dagpenge vil vedrøre dem, som ved de nuværende regler opbruger retten til supplerende dagpenge. Det skønnes, at målgruppen, der opbruger retten til supplerende dagpenge, er i størrelsesorden af 5.000 personer årligt med et gennemsnitsforbrug af supplerende dagpenge på ca. 36 uger.

Umiddelbar virkning

I gennemsnit anvendes der supplerende dagpenge knap hver anden uge. Det medfører, at det gennemsnitlige forbrug af supplerende dagpenge på de 36 uger bliver forbrugt over ca. 76 uger. Da det stadig skal afholdes inden for referenceperioden på 104 uger, vil det sige, at der i gennemsnit er 28 uger til at benytte de resterende uger ved en forlængelse til hhv. 52 og 104 uger. Med udgangspunkt i det gennemsnitlige supplerende dagpengeforløb vil man derfor effektivt kunne forlænge forbruget med op til ca. 13 ugers supplerende dagpenge uanset længden af forlængelsen, da forbruget i sidste ende er begrænset af referenceperioden på 104 uger.

Det er imidlertid ikke muligt at give et konkret skøn af de økonomiske konsekvenser ved en forlængelse til 104 uger. En forlængelse til 104 uger vil dog potentielt kunne medføre større merudgifter end en forlængelse til 52 uger. Det skyldes, at de personer, der i dag opbruger den eksisterende ret til supplerende dagpenge forholdsvist hurtigt, vil kunne nå at forbruge væsentligt flere uger med supplerende dagpenge inden for referenceperioden ved en forlængelse til 104 uger. Det er her behæftet med betydelig usikkerhed at skønne over i hvilken grad, at disse personer vil ændre deres forbrug af supplerende dagpenge ved en forlængelse til 104 uger, når de stadigvæk er begrænset af en referenceperiode på 104 uger. Det kræver således yderligere afdækning. I besvarelsen er der derfor taget udgangspunkt i det gennemsnitlige supplerende dagpengeforløb ved en forlængelse til 52 uger.

Efter opbrug af retten til supplerende dagpenge vil arbejde medføre et fradrag i dagpengene for en hel uge uanset antallet af timer i ugen. Det skønnes årligt at medføre fradrag i dagpengeudbetalingerne svarende til ca. 100 fuldtidspersoner. Med udgangspunkt i ovenstående antagelser vedrørende et uændret gennemsnitlig forbrug af supplerende dagpenge vil effekten heraf vise sig fuldt ud ved en udvidelse til 52 uger, da fradragstimerne falder inden for reglen om afholdelse inden for referenceperioden på 104 uger. Dermed vil det medføre en merudgift til dagpenge på ca. 20 mio. kr. før skat og tilbageløb.

De som i dag opbruger retten til supplerende dagpenge, er kendetegnet ved, at de i høj grad er deltidsbeskæftigede både under og efter opbrug af supplerende dagpenge. Der er altså tale om en gruppe som over en længere periode har indrettet sig med deltidsbeskæftigelse. Dermed er det typiske alternativ for denne gruppe til supplerende dagpenge hverken fuldtidsledighed eller fuldtidsbeskæftigelse. Ved en forlængelse af retten til supplerende dagpenge vurderes det, at forbruget af dagpenge og beskæftigelsesgraden mv. (forsørgelsesgrundlag) i høj grad vil være det samme som under den forudgående periode inden opbrug af supplerende dagpenge.

I *tabel 2* fremgår den skønnede fordeling af forsørgelsesgrundlaget året efter opbrug af retten til supplerende dagpenge i scenarierne med og uden en forlængelse af retten til supplerende dagpenge. Ved at forlænge retten til supplerende dagpenge til 52 uger skønnes det, at beskæftigelsen reduceres med ca. 100 fuldtidspersoner, og samtidig stiger antallet af fuldtidsledige dagpengemodtagere med ca. 380 fuldtidspersoner.

Tabel 1**Antallet af fuldtidspersoner, der opbruger retten til supplerende dagpenge, opdelt på forsørgelsesgrundlag året efter opbrug hhv. uden og med forslaget om forlængelse af ret til supplerende dagpenge til 52 uger**

Fuldtidspersoner årligt	Året efter opbrug af supplerende dagpenge	Gennemsnit i perioden med den forlængede ret	Forskel	Forskel tilpasset årsvirkning
Beskæftigelse	2.700	2.510	-190	-100
Dagpenge	1.160	1.860	700	380
Andre ydelser (sygedagpenge, efterløn, SU mv.)	480	240	-240	-130
Resterende ¹	660	390	-270	-150
I alt	5.000	5.000	0	0

Anm.: ¹) Resterende består primært af selvforsørgelse, som følge af at de ikke overgår til fuldtidsarbejde på 37 timer. Antallet af fuldtidspersoner er afrundet til nærmeste fem. Opgørelserne bag skønnene tager udgangspunkt i supplerende dagpengemodtagere i 2019 for at undgå påvirkningen af evt. virkninger af corona-krisen påvirkning på ledigheden og brugen af supplerende dagpenge.

Kilde: TÆLLER-data, FLEUR, DREAM, Eindkomst, FACT-tabel, RAM og egne beregninger.

Den forlængede ret til supplerende dagpenge på 52 uger skønnes at medføre en merudgift til dagpenge på 80 mio. kr. før skat og tilbageløb, som følge af ændret beskæftigelsesgrad i den supplerende dagpengeperiode. Samtidig skønnes det at reducere udgifterne til andre ydelser såsom sygedagpenge, efterløn og SU for 20 mio. kr.

Samlet set (inklusiv virkning på fradraget i dagpengene) skønnes forlængelsen af ret til supplerende dagpenge at medføre en samlede ydelsesstigning på 80 mio. kr. svarende til 40 mio. kr. efter skat og tilbageløb, *jf. tabel 3*.

Den forlængede ret til supplerende dagpenge skønnes tilsvarende at indebære en reduktion i beskæftigelsen med ca. 100 fuldtidspersoner, hvilket medfører en reduktion i indkomsten, og dermed tabt skat og tilbageløb på i alt 20 mio. kr.

Det giver samlet set umiddelbare offentlige merudgifter på i alt ca. 60 mio. kr. efter skat og tilbageløb.

Tabel 2**Umiddelbare økonomiske konsekvenser, mio. kr. 2022-pl**

Ydelse	Mio. kr.
Merudgifter til dagpenge - mindre fradrag	20
Merudgifter til dagpenge - længere periode med supplerende	80
Mindreudgifter til andre ydelser - længere periode med supplerende	-20
Ydelsesvirkning før skat og tilbageløb	80
Obligatorisk pension	1
Ydelsesændring efter skat	50
Ydelsesvirkning efter skat og tilbageløb inkl. obligatorisk pension	40

Beskæftigelse	
Tabt skat fra lavere beskæftigelsesgrad	15
Tabt tilbageløb fra lavere beskæftigelsesgrad	5
Tabt skat og tilbageløb fra lavere beskæftigelsesgrad i alt	20
Umiddelbar virkning	65
Umiddelbar virkning efter tilbageløb	60

Anm.: Udgifterne er afrundet til nærmeste 5 mio. kr., og derfor kan afvige ved summering.
Kilde: TÆLLER-data, FLEUR, DREAM, Eindkomst, FACT-tabel, RAM og egne beregninger.

Samlede økonomiske konsekvenser

Ydelsesstigningen fra, at der ikke længere vil være en reduktion i fradrag i dagpengene for arbejde efter opbrug af ret til supplerende dagpenge skønnes at medføre en negativ arbejdsudbudsvirkning på ca. 50 fuldtidspersoner årligt. Adfærdsvirkningen svarer således til offentlige merudgifter på ca. 20 mio. kr. efter skat og tilbageløb.

Samlet set skønnes en forlængelse af ret til supplerende dagpenge til 52 uger inden for 2 år (104 uger) at medføre samlede offentlige merudgifter på 80 mio. kr. efter skat, tilbageløb og adfærd. Derudover skønnes forlængelsen af reducere beskæftigelsen med ca. 150 fuldtidspersoner.

Tabel 3

Samlede offentlige merudgifter ved en forlængelse af ret til supplerende dagpenge til hhv. 52

	Mio. kr.
Umiddelbar virkning	65
Umiddelbar virkning efter tilbageløb	60
Adfærdsvirkning efter skat og tilbageløb	20
Samlede merudgifter efter skat og tilbageløb	80
Arbejdsudbudsvirkning, fuldtidspersoner	-150

Anm.: Udgifterne er afrundet til 5 mio. kr. Arbejdsudbudsvirkningen er afrundet til nærmeste 50 fuldtidspersoner.
Kilde: TÆLLER-data, FLEUR, DREAM, Eindkomst, FACT-tabel, RAM, dagpengemodellen og egne beregninger.

Det bemærkes, at de angivne økonomiske konsekvenser beror på en række antagelser, som medfører at skønnene er behæftet med væsentlig usikkerhed. Det gælder for antagelserne omkring forbrugsmønstret af supplerende dagpenge, fordelingen af forsørgelsesgrundlaget et år efter opbrug af retten til supplerende dagpenge, samt at beregningerne tager udgangspunkt i det gennemsnitlige supplerende dagpengeforløb.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister